

„Darbas Jo vynuogyne gelbėjant žmonių sielas“

Vyresnysis Rešetnikovas iš Septyniasdešimties

2013 m. balandį, per Bažnyčios visuotinę konferenciją, kažkas iš mano apylinkės atsiuntė žinutę, kad mirė brolis Michailas. Pažinojusiems ši nuostabų žmogų jo mirtis buvo didelė staigmena. Brolis Michailas buvo gana jaunas, atrodė sveikas ir kūrė didelius ateities planus... Ir staiga išgirdome šią naujieną... Pirma mano mintis buvo tokia: „Ar jis buvo pasirengęs susitikti su Dievu? Ar aš esu pasirengęs susitikti su Juo, jei tai atsitiktų man?“

Ne taip seniai mes su Rusijos Samaros misijos prezidentu aplankėme vieną brolių, kuris pasakė: „Žinau, kad po mirties susitiksiu su Dievu, ir tikiuosi, kad turėsiu šiek tiek laiko tam pasiruošti.“ Pranašai moko žmones, kad šiame gyvenime reikia ruoštis susitikti su Dievu ir neatidėlioti atgailos paskutinei dienai: „Nes štai šitas gyvenimas yra laikas žmonėms pasiruošti susitikti su Dievu; taip, štai šito gyvenimo diena yra diena žmonėms atlikti savo darbus. Ir dabar, kaip jau sakiau prieš tai, kadangi turėjote tiek daug liudijimų, aš maldauju jus, kad neatidėliotumėte savo atgailos dienos pabaigai; nes po šitos gyvenimo dienos, kuri duota mums pasiruošti amžinybei, štai, jeigu mes deramai neišnaudosime savo laiko šiame gyvenime, ateis tamsos naktis, kurioje jokio darbo nebus galima atlikti“ (Almos 34:32–33).

Vyresnysis Rešetnikovas iš Septyniasdešimties

Vyresnysis M. Raselas Balardas patarė: „Atminkite, amžinybė yra dabar, o ne miglota, tolimesnė ateitis. Amžinajam gyvenimui ruošiamės dabar, kiekvieną dieną. Jei nesiruošiame amžinajam gyvenimui, ruošiamės kažkam kitam, galbūt kažkam daug menkesniam.“

Ką turime daryti, kad pasiruoštume susitikti su Dievu? Svarbiausia turime būti paklusnūs mūsų Dangiškajam Tėvui. Mūsų ateitis, mūsų laimė šiame ir būsimajame gyvenime priklauso nuo mūsų troškimo išgirsti Dievo žodžius ir jų paisyti. Jūs ir aš – visi esame palaiminti galimybe gyventi tuo metu, kai Viešpats spartina Savo darbą. Dabar yra laikas, apie kurį 1832 metais Viešpats kalbėjo Džozefui Smitui: „Štai, aš pagreitinsiu savo darbą, kai bus tam laikas“ (DS 88:73).

Šiomis pastarosiomis dienomis per savo pranašą Prezidentą Tomą S. Monsoną Viešpats keletą kartų mus mokė taip: „Laikas nariams ir misionieriams susitelkti, bendradarbiauti, sunkiai dirbti Viešpaties vynuogyne siekiant atvesti sielas pas Jį. Jis paruošė mums galimybes daugybe būdų dalintis Evangelija ir Jis padės mūsų darbuose, jei Jo darbą vykdysime su tikėjimu“ („Sveiki susirinkę į konferenciją“, 2013 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Broliai ir seserys, kokio principo šiandien mus nori išmokyti Viešpats? Ko Jis nori, kad mes

darytume? Turime „darbuotis jo vynuogyne dėl žmonių sielų išgelbėjimo“ (DS 138:56). Laikas mums, Jo Bažnyčios nariams, visiškai įsitraukti į išgelbėjimo planą. Metas darbuotis su tokiu stropumu ir troškimu, kaip niekada anksčiau. Šis darbas nepajudės be mūsų veiksmų. Kaip sakė Prezidentas Henris B. Airingas: „Nesvarbu, kiek mums metų, kiek pajėgiame, koks pašaukimas Bažnyčioje ar kur gyvename – mes kaip vienas esame pašaukti į darbą padėti Jam imti sielų derlių“ (2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Viešpats neprašo, kad dirbtume daugiau, nei leidžia mūsų jėgos. Jis nelygina mūsų pastangų su kitų pastangomis. Mūsų Dangiškasis Tėvas teprašo, kad dirbtume visu pajėgumu, kad ir koks jis būtų – didelis ar mažas. Alma mokė savo sūnų Helamaną: „Taip, ir nuo to laiko net iki šiol aš neatlyždamas dirbau, kad atvesčiau sielas į atgailą; idant atvesčiau jas ragauti nepaprasto džiaugsmo, kurio aš paragavau; kad jos taip pat galėtų užgimti iš Dievo ir būti pripildytos Šventosios Dvasios“ (Almos 36:24). Bet kuris narys gali patirti šį džiaugsmą dalindamasis su kitais Evangelija ir Gelbėtojo mokymais.

Vienas didžiausių palaiminimų ir mūsų kaip Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narių pareiga – galimybė nešti Evangeliją visiems žmonėms ir visoms šeimoms visame pasaulyje. Yra daug būdų daryti misionierišką darbą ieškant žmonių, kurie pasirengę būti mokomi misionierių. Svarbiausia – mūsų troškimas dirbti ir žengti nedidelius, tačiau konkrečius žingsnius link šio tikslo.

Metas kiekvienam iš mūsų pasirinkti savo vaidmenį šiame išgelbėjimo darbe. Kviesdami artimuosius priimti Evangeliją ir rodydami jiems meilę ir rūpestį tampame tikrais Kristaus mokiniais. Liudiju, kad tai Dievo darbas ir kiekvienas iš mūsų galime būti šio didžio darbo dalimi. ■

Šeimos istorija

Šeimos istorijos ir FamilySearch Pagalbos tarnyba

Pastaruoju metu iš Bažnyčios vadovų vis dažniau girdime, kad šeimos istorija yra ne dar viena Bažnyčios programa, bet Evangelijos principas, kuriuo esame kviečiami sekti. Pavyzdžiui, *2-ame instrukcijų vadovėlyje* (angl. *Handbook 2*) sakoma, kad, be kitų dieviškų pareigų, dar yra ir tokia: „Vykdyti mirusiųjų išgelbėjimą per šventyklų statymą ir vikarinių apeigų atlikimą“ (*Handbook 2*, 2 skyrius).

Prezidentas Hovardas V. Hanteris sakė: „Nors daugybei Bažnyčios narių šventyklos nėra lengvai pasiekiamos, tačiau jie daro viską, ką gali. Jie tyrinėja savo šeimos istoriją ir prašo kitų narių atlikti šventyklos apeigas. Ir priešingai, yra tokių narių, kurie atlieka darbą šventykloje, tačiau ne tyrinėja savo pačių šeimos genealogijos. Padėdami kitiems jie atlieka dievišką tarnystę, tačiau praranda palaiminimus, susijusius su savo pačių mirusių giminaičių paieškomis, į kurias savo dievišku įgaliojimu šaukia pastarųjų dienų pranašai... Sužinojau, kad užsiimantys šeimos istorijos tyrimu ir po to už surastus žmones atliekantys šventyklos apeigas nariai patirs džiaugsmą suradę abi

šios palaimos dalis“ (Hovardas V. Hanteris, 1995 m. vasaris).

Daug Bažnyčios narių atkreipia dėmesį į šeimos istoriją ir šventyklos darbą, kai įsigilina į šiuos dabartinių pranašų ir apaštalų nurodymus bei įsiklauso į jų mokymus visuotinėse konferencijose, nes jie žino, kad Viešpats iš jų tikisi nuoširdžių ir nepaliamojamų pastangų. Daugelis savo širdyse pajaučia įkvepiančią Šventosios Dvasios įtaką, kuri įžiebta susidomėjimą, o galiausiai ir pomėgį tyrinėti savo šeimos istoriją.

Pradėję šį darbą, broliai ir seserys supranta, kad tai nėra lengvas darbas. Iškyla kliūčių ir sunkumų, kurie atrodo neįveikiami. Kartais, vos pradėjus tyrinėti, sunku suvokti, nuo ko pradėti, kaip tvarkyti surinktus duomenis ir medžiagą, kur ieškoti informacijos ir ką daryti toliau. Be to, broliai ir seserys, tarnaujantys su šeimos istorija susijusiuose pašaukimuose, dažnai susiduria su tokiais klausimais, į kuriuos jie negali atsakyti.

Bažnyčios Šeimos istorijos departamente jau keletus metų veikia vadinamoji *FamilySearch* Pagalbos tarnyba. Ten tarnauja broliai ir seserys iš

viso pasaulio. Jie yra sukaupe daugiametę šeimos istorijos ir šventyklos darbo patirtį ir žino, su kokiomis problemomis susiduria žmonės, pradėdantys tyrinėti. Jie nuolat tobulinasi, kad neatsiliktų nuo genealogijos ir šeimos istorijos naujienų, tobulai įvaldo *FamilySearch* ir kitas programas bei paslaugas – visa tai tam, kad būtų kuo geriau pasiruošę įveikti bet kokias kliūtis ir atsakyti į visus į juos besikreipiančių žmonių klausimus.

Pagalbos tarnyboje, kurioje kalbama rusiškai, yra trisdešimt nenuolatinių misionierių iš Rusijos ir Ukrainos, kurie džiaugsis galėdami atsakyti į jūsų klausimus ir paaiškinti, kur ir kaip išspręsti jums iškilusias problemas. Šie broliai ir seserys jūsų skambučių ir elektroninių laiškų laukia kasdien nuo antradienio iki sekmadienio, 09:00–21:00 valandomis. Su jais susisiekti nesudėtinga. Tai galima padaryti keliais būdais:

1. *FamilySearch.org* tinklalapyje Pagalbos tarnybą rasite meniu juostoje *Help* paspaudę nuorodą **Contact FamilySearch**. Tada galėsite pasirinkti, ar klausimą išsiųsti el. paštu, ar paklausti paskambinus į Pagalbos tarnybą.

2. Į Pagalbos tarnybą galite paskambinti ir iš savo namų laidinio telefono. Pagalbos tarnybos numerius galite rasti Pagalbos tarnybos dalyje „CallUs“. Pateikiame kontaktinę informaciją kai kurioms Rytų Europos krašto šalims: Latvija – 800 04074, Lietuva – 8800 30482, Estija – 80000 44463.

3. Jei į Pagalbos tarnybą paskambinti norite per *Skype* programą, tai nemokamai galite padaryti joje surinkę numerį **8664031853** (JAV). Jus sujungs su rusiškai kalbančiu Pagalbos tarnybos darbuotoju. Jeigu jums patogiau naudotis el. paštu, tai trumpą žinutę galite siųsti adresu **support@familysearch.org**. Toje žinutėje parašykite savo vardą ir miestą, trumpai apibūdinkite problemą ar klausimą ir, jei neprieštaraujate, kad jums paskambintų Pagalbos tarnybos misionieriai, nepamirškite parašyti savo telefono numerį.

Šimtai žmonių iš viso pasaulio jau naudojami rusiškai kalbančių *FamilySearch* Pagalbos tarnybos darbuotojų paslaugomis. Kviečiame ir jus naudotis šiomis paslaugomis, kad jokie sunkumai ir kliūtys nesutrukdytų jums atrasti „abi palaimos dalis“, kurias jums paruošė Dangiškasis Tėvas. ■

Šventas žmogus, šventa vieta

Brigita Nikitina, Vilniaus 1-asis skyrius

2013 metų rugpjūčio mėnesį 18–30 metų amžiaus jaunimas dalyvavo Rusijoje rengtoje konferencijoje. Esame ten kviečiami kas 3–4 metai ir man jau buvo tekę dalyvauti panašiose konferencijose Sankt Peterburge bei Maskvoje. 2013 metų visų jaunimo konferencijų tema buvo pasirinkta Doktrinos ir Sandorų knygos 87 skyriaus 8 eilutė: „Todėl stovėkite šventose vietose ir nesitraukite, kol ateis Viešpaties diena; nes štai ji greitai ateina, – sako Viešpats.“ Šiais metais konferencija mūsų misijos jaunimui prasidėjo kiek anksčiau nei kitiems, mat dieną prieš išvykimą į Maskvą visi susirinkome Latvijoje, Rygoje.

Tokia neįprasta įžanga į konferenciją buvo reikalinga, nes konferencijos organizatoriai paprašė mūsų misijos jaunimo pasiruošti pagal ypatingą aranžuotę atlikti giesmę „More Holliness Give Me“ (liet. „Dar šventumo man teik“). Aranžuotę gavome dar prieš vykdami į Rygą, tačiau man nerimą kėlė tai, kad mūsų chore bus 40 prieš tai niekada drauge nedainavusių žmonių, kurių balsai turės užpildyti daugiau nei 300 žmonių salę. Mūsų kone dvi dienas trukusias repeticijas kuravo misionierių pora – vyresnysis ir sesuo Viramontes bei Latvijos jaunimas. Šių misionierių entuziazmas ir tikėjimas bei jaunimo ryžtas padėti vieni kitiems padėjo iširti mano abejonoms ir nerimui. Tiksliai nepamenu žodžių, kuriais į mus kreipėsi vadovai, tačiau pamenu ramybę, kurią jutau tomis akimirkomis, kai visi susikaupe repetavome. Įvyko stebuklas – mūsų balsai skambėjo stipriai ir darniai. Visi išvykome pakylėti ir puikiai nusiteikę.

Atvykę į konferencijos vietą, buvome nustebinti, nes mums buvo pasakyta, kad repetavome giesmę ne pagal tą aranžuotę. Sutrikome, tačiau vėl susikaupėme ir radę laisvo laiko, kurio dėl įtempto grafiko beveik nebuvo, repetuodavome pagal naują aranžuotę. Viskas kuo puikiausiai pavyko! Mes buvome vieningi, o mūsų balsai skambėjo gražiai. Mūsų ruoštas muzikinis pasirodymas buvo vienas iš daugelio nuoširdžių ir gerų muzikinių pasirodymų prieš liudijimų susirinkimą, tačiau man jis buvo tikrai ypatingas.

Šis patyrimas man padėjo suprasti, kaip svarbu yra šalia turėti draugų ir vadovų, kurie nusiteikę dirbti, kurie nusiteikę nenuleisti rankų, kurie nusiteikę būti stiprūs ir vieningi. Šventa vieta – ta, kur tvirtai ir užtikrintai dirbama išvien, kur susitelkiama į bendrą dorą, pagirtiną tikslą, o šventas žmogus – tas, kuris palaiko nusvirusias rankas bei sustiprina nusilpusius kelius, tas, kuris šalia. ■

NUOTRAUKA Š. B. NIKITINOS ARCHYVO

Baltijos misijos jaunimas ruošiasi kelionei į Maskvą

Bendra konferencijos dalyvių nuotrauka

Sesuo Brigita

NUOTRAUKA SPAUSDINAVIA B. NIKITINAI SUTIKUS

Mano atsivertimo istorija

Genadijus Motiejūnas, Kauno skyrius

Gičiau nepraktikuojančių krikščionių šeimoje. Mokykloje ir institute buvau mokomas materializmo ir ateizmo dvasia.

Galvojau, kad žinau, kur glūdi laimė ir kaip ją įgyvendinti. Bet kai mano kuriama laimė ėmė griūti ir šeima atsidūrė ant iširimo ribos, pakeičiau nuomonę ir ėmiau ieškoti laimės iš naujo. Ieškojau įvairiose srityse, sekdamas įvairiais mokytojais, bet vis nusivildavau. Galiausiai 1990 m. vasarą mano draugas paliudijo, kad rado tikrąjį kelią į laimę atėjęs pas Kristų ir priėmęs Jo mokymą.

Gavęs iš jo Bibliją norėjau įrodyti, kad tai „opiumas liaudžiai“. Bet, kai ją skaičiau, mano širdis degė jausmu, jog tai tikra tiesa. Tada su tuo draugu nuėjau į jo bendruomenę ir ten išgirdau kvietimą ateiti pas Kristų ir atgimti iš naujo. Kadangi buvau nusprendęs nebesitikėti nė vienu žemišku mokytoju, nusprendžiau be tarpininkų šauktis Dangiškojo Tėvo. Tad grįžau namo, atsiklaupiau prie savo lovos ir nuoširdžiai meldžiausi maždaug taip: „Dieve, jei Tu iš tikrųjų esi ir taip mane myli, kad atidavei savo Sūnų dėl mano nuodėmių ir mano išgelbėjimo, apsireikšk man – aš noriu pažinti tiesą. Nebesitikiu žmonių mokymais, galiu pasitikėti tik Tavimi. Prašau, atleisk mano nuodėmes,

vadovauk man ir padaryk mane tokį, koki norėtum matyti.“ Tuo metu atsakymo neišgirdau, bet kitą rytą dar gulėdamas lovoje pajutau nuostabią ramybę ir į mane plūstančias mintis: „Viskas bus gerai, aš tave vesiu“.

Pasakiau žmonai, kad mums nereikia skirtis, nes žinau iš Dievo, kad viskas bus gerai, kad radau tikrą kelią į laimę. Ji nepatikėjo manimi ir nebenorėjo su manimi turėti nieko bendro.

Tada, tiesą sakant, apsidžiaugiau dėl to: „Nenori, nereikia; vienam bus paprasčiau įgyvendinti tai, ką atradau“. Bet tuomet mano prote sušnarėjo Biblijos eilutė: „Tikėsi Viešpatį Jėzų, būsi išgelbėtas tu ir tavo namai.“ Supratau, jog tai Viešpaties valia man. Tad nusprendžiau paklusti Jam, kad Jis per mane galėtų išgelbėti mano šeimą.

Netrukus pasikrikštijau minėtoje bažnyčioje ir uoliai dariau viską, ko mokė Dvasia, Raštas ir vadovai. Gyvenimas susitvarkė, tad įsitikinau radęs tikrą laimės kelią.

Iki tol maniau, kad visi tikintieji vadovaujasi vienu mūsų Dangiškojo Tėvo mokymu. Bet

NUOTRAUKA SPALVINAMA MOTIEJŲNŲ ŠEIMAI SUTIKUS

po kurio laiko pastebėjau, kad kai kurių vadovų mokymai prieštarauja Jo Šventiems Raštams ir Dvasiai. Jie kritikavo ir niekino kitus tikėjimus, draudė skaityti jų literatūrą, pvz., Mormono Knygą, bandė įsprausti tikėjimą Dievu į siaurus „Tikėjimo išpažinimus“. Kai bendrame susirinkime vienas balsavau prieš tokį „Tikėjimo išpažinimą“ ir pasakiau, kad taip pasielgti man nurodė Dvasia, tą pat vakarą buvau pašalintas iš bendruomenės. Kai namuose meldžiau Viešpatį paaiškinti, kas vyksta, Jis per Dvasią atsakė, kad pasielgiau teisingai ir kad viskas bus gerai.

Genadijus Motiejūnas su šeima

Po poros savaičių į duris paskambino PDŠ misionierės serys Hemeker ir Bier. Mes draugiškai pasikalbėjome, bet kai jos pasiūlė Mormono Knygą, nepaėmiau jos, nes buvę mano vadovai mokė, kad ji iš Antikristo. Tačiau misionierėms išėjus, mano prote sukirbėjo Biblijos eilutė: „Viską ištrinkite, kas gera pasilaikykite.“ Suvokiau, jog tai Viešpats mane išlaisvino nuo draudimo skaityti Mormono Knygą ir suteikė galimybę laisvai pasirinkti tolimesnį kelią į laimę. Taigi pasivijau laiptais besileidžiančias misionieres ir paprasčiau Mormono Knygos.

Gavęs ją, prašiau Tėvą išmokyti atskirti dvasias, kad galėčiau pažinti, ar ši knyga iš Dievo, ir apsisaugoti nuo Šetono apgaulės. Suvokęs, kaip atskirti dvasias, ėmiau skaityti Mormono Knygą. Nuo pat pirmų puslapių mano širdis vėl degė jausmu, kad tai Dievo žodis. Perskaitęs Mormono Knygą, nuėjau į PDŠ sakramento susirinkimą ir paprasčiau supažindinti su kitais Bažnyčios mokymais. Perskaitęs visus Bažnyčios Raštus ir išklauses pokalbių, savaitę pasninkavau ir meldžiausi, kad gaučiau atsakymą, ar pakartotinai krikštydamasis, neižėsiu Viešpaties. Gavau atsakymą: „Taip mums dera įvykdyti visa teisybę“ ir didelį norą prisidėti prie Bažnyčios. Taigi 1996 balandžio 9 d. priėmiau krikštą. Pamenu,

kad panardintas į krikšto vandenį, skubėjau mintyse išsakyti Dievui visą savo atsidavimą Jam ir pasiryžimą vykdyti Jo valią.

Po poros mėnesių buvo praveisti pokalbiai su mano žmona ir vaikais, ir aš, tada jau turintis kunigystę, galėjau juos pakrikštyti (sūnų pakrikštijo vyresnysis Friendsenas). Po dviejų metų nuvykome į šventyklą, sudarėme amžinosios santuokos sandorą ir buvome užantspauduoti kaip amžinoji šeima. Supratau, kad pildosi pažadas: „Tikėsi Viešpatį Jėzų, būsi išgelbėtas tu ir tavo namai“.

Žinau, kad Dievas yra mūsų mylintis ir pasišventęs Tėvas. Didžiuojuosi turėdamas nuostabiausią Tėvą – viso gėrio Šaltinį, Kūrėją, Išpirkėją, Gelbėtoją, Mylintį ir tarnaujantį Viešpatį, Mokytoją ir Draugą, kuris gyvybę dėl manęs atiduoda. Noriu būti panašus į Jį. Trokštu būti mylimas Dievo sūnus, kuriuo Jis būtų labai patenkintas. Džiaugiuosi galėdamas už viską, kas esu ir ką turiu, dėkoti Jam ir kartu su Juo gelbėti ir laiminti žmones. Džiaugiuosi galėdamas garsinti Jo vardą, Jo šventumą ir Jo darbus savo gyvenime. Džiaugiuosi radęs Jo „vienintelę, tikrą ir gyvą Bažnyčią“ – Dievo karalystę Žemėje. Žinau, kad per Jėzaus malonę kiekvienas gali ateiti pas Kristų ir įgyvendinti savo išgelbėjimą bei aukščiausią laimę drauge su Juo dirbdamas Jo darbą Jo karalystėje. ■

Mūsų vidinė šviesa gali padėti kitiems

Merion G., Šiaulių skyrius

ILUSTRACIJA SPAUSDINAMA MERION SUTIKUS

Merion G.

„Š tiesų sakau jums visiems: kelkis ir sušvisk, kad tavo šviesa būtų vėliava tautoms“ (DS 115:5).

Ši eilutė moko mus, kad turime nebijoti parodyti mūmyse esančią šviesą, nes ji yra svarbus mūsų bruožas kaip ir vidinis grožis. Frazė „vėliava tautoms“ pabrėžia, kad turime nuostabią privilegiją tapti pavyzdžiu kitiems skleidami tą vidinę šviesą. Kai jos įgyjame, tada patys galime padėti ir kitiems surasti tą šviesą juose. Be to, padėdami kitiems, mes vis labiau artėjame prie Dievo ir auginame savo vidinę šviesą. Aš liudiju, kad ši Bažnyčia yra tikra, kad Džozefas Smitas išvertė Mormono knygą ir kad Tomas S. Monsonas yra šių dienų Dievo pašauktas pranašas. ■

„Tikėjimas be darbų negyvas“

Justina A., Šiaulių skyrius

„Kaip kūnas be dvasios miręs, taip ir tikėjimas be darbų negyvas“
(Jokūbo 2:26).

Tai yra viena iš mėgstamiausių mano eilučių. Ji paremia tikėjimo sąvoką. Tai padeda man suvokti, kad tikėjimas, jog Dievas yra ten kažkur aukštybėse, nesuteikia išganymo. Mes tikrai negalime grįžti pas Dievą, jei nieko nedarome. Tikėjimas negali būti paremtas tik žinojimu. Mes privalome tobulinti

save ir padėti visiems aplinkiniams suvokti, kad jie turi artėti prie Dievo. Aš žinau, kad prie Jo mus artina kiekvienas geras darbas. Jei nuoširdžiai laikysiuosi Jo įsakymų, vieną dieną galėsiu, žiūrėdama Jam į akis, padėkoti už visus palaiminimus, kuriuos Jis man suteikė sunkiu metu. ■

Justina A.

Galiu būti turtinga Dievo dukra

Beatričė S., Šiaulių skyrius

Beatričė S.

Man patinka Mato 6 skyriaus 20 eilutė: „Verčiau kraukitės lobį danguje, kur nei kandys, nei rūdys neėda, kur vagys neįsilaužia ir nevagia.“ Ji moko, kad būti apsirūpinusiems materialiais turtais nėra svarbiausia. Žmonės, kurie yra turtingi, kartais pradeda tuo didžiuotis ir garbinti pinigus. Tačiau tie, kurie turi tikėjimą Dievu ir kraunasi Jo turtus, turės amžiną laimę ir paveldės Dievo karalystę. Aš tikiu, kad, jei iš visų jėgų stengiamės studijuodami Raštus kiekvieną dieną, darydami gerus darbus net ir tiems, kurių nemėgstame, meldamiesi Jam iš visos širdies ir tarnaudami Bažnyčioje, esame verti Jo karalystės paveldėtojai. Ši eilutė moko mane, kad kiekvieną dieną gyvendama pagal Dievo įsakymus ir pamiršdama prigimtinių žmogų savybę, galiu būti turtinga Dievo dukra. ■

Aš noriu būti geras visiems

Timotiejus G., 7 metų, Vilniaus 2-asis skyrius

Jėzus sukūrė viską: mūsų planetą, mūsų namus ir visus žmones. Todėl Jis labai myli mus. Jėzus labai geras, labai išmintingas ir viską mato. Su tėčiu aš skaičiau Mormono Knygą. Aš stengiuosi būti geras visiems – kaip Jėzus: mokykloje su vaikais dalinuosi savo piešiniais. Aš padėdu savo tėveliams sode. Mes kartu sodiname daržoves, o paskui aš jas laistau. Jėzus padeda man ir atsako į mano maldas. ■

Timotiejus su savo sesute Laura

Aš stengiuosi dalintis su kitais

Liza B., 7 metų, Vilniaus 2-asis skyrius

Aš visada stengiuosi gerai mokytis ir būti gera. Stengiuosi mylėti visus žmones. Ne visada taip gaunasi, bet aš stengiuosi. Aš labai myliu savo šeimą, o ypač mamą. Kiekvieną dieną stengiuosi juos pradžiuginti. Mano mama visada sako, kad aš esu jos didžiausias stebuklas ir geriausia Dievo dovana. Aš su savo draugais visada dalinuosi žaislais ir skanėstais, net jei turiu jų labai labai mažai.

Esu dėkinga Dievui už maistą, kad esu sveika ir turiu rankas, kojas – galiu bėgioti ir viską daryti. Aš myliu šią Bažnyčią ir myliu Jėzų. ■

Sesutė Liza

Noriu padėti kitiems eiti teisingu keliu

Anastasija R., 10 metų, Vilniaus 2-asis skyrius

Aš tikiu, kad Jėzus Kristus Agyvas. Tikiu, kad einu į tikrąją Dievo Bažnyčią. Tikiu, kad Dievas sukūrė šį pasaulį. Jis moko kiekvieną žmogų daryti gerus darbus ir laikytis įsakymų. Ir jeigu Šėtonas Jam trukdo mokytį žmones, Jis vis tiek nepasiduoda. Jam į pagalbą ateina misionieriai. Jeigu visą gyvenimą laikysiesi Dievo įsakymų, lankysi Bažnyčią, tada kitame gyvenime tu gyvensi su Jėzumi Kristumi ir Dievu bei su savo šeima. Aš

Sesutė Anastasija

labai noriu būti misionierė, padėti kitiems žmonėms, kad jie eitų teisingu keliu. ■